

Dankwoord

Dit proefschrift markeert het einde van een intensieve periode van wetenschappelijke vorming en vormt de basis voor toekomstige research. In het hele proces zijn een aantal mensen van speciaal belang geweest.

Lieve Johanna, alhoewel ik zo wie zo niet uitblink in het uitoefenen van huishoudelijke taken heb jij ook mijn bescheiden deel de laatste maanden op je schouders genomen. Alleen hierdoor was het mogelijk om in een korte periode dit proefschrift te voltooien. Leg de verfkwast maar klaar!

Hooggeleerde Heintz, beste Peter, dank voor de grote mate van vrijheid die je mij gegeven hebt bij de ontwikkeling en uitvoering van dit onderzoek. Dat je, “against the odds”, je zo duidelijk hebt uitgesproken over de noodzaak van zorg voor vrouwen met bekkenbodempromblematiek in het UMC getuigt van lef en visie.

Zeergeleerde de Leeuw, beste Rob, zonder twijfel de grote “motor” achter het onderzoek. Onderweg naar je kamer voor de bespreking van weer een hoofdstuk heb ik heel wat coping strategieën gehanteerd. Wensdenken was de meest prominente. Inmiddels kan ik jouw handschrift waarschijnlijk beter lezen dan jij zelf kunt en daarmee is wat mij betreft de basis gelegd voor een blijvende intensieve samenwerking.

Zeergeleerde van der Bom, beste Anske, dank voor je bijdrage aan de ontwikkeling van ons research programma en bij het schrijven van hoofdstuk 4, 5 en 6. Jouw opmerking bij een van mijn eerste protocollen was: “maar wat heeft de patiënt daar nou aan”. Enigszins geschokt, maar wel wijzer, ben ik vervolgens de weg ingeslagen leidende tot dit proefschrift. Weledelgeleerde Roovers, beste Jan-Paul, nu jij nog! Met veel plezier heb ik de laatste jaren met je samengewerkt. Gelukkig verschilden wij ook af en toe van mening. Het enige verschil wat uiteindelijk bleef bestaan was te zien op ons salarisstrookje, maar ook dat komt nog wel goed. Mede door jouw ideeën, soms vergezocht, soms briljant, maar met name ook door je tomeloze inzet en open persoonlijkheid hoop ik dat je tijdens je opleiding nauw betrokken blijft bij het “bekkenbodemp onderzoek”.

Dory, Edith, Eleonora, Ineke, Jan, Lena en Marion, dank voor jullie extra inspanningen tijdens mijn afwezigheid. Als vreemdeling ben ik in het UMC binnen gekomen maar ik heb mij bij jullie nooit verdwaald gevoeld. Edith en Marion, het idee over het hoofdstuk over de gevolgen van de overactieve blaas ontstond toen wij vast zaten in de lift. Daarvoor mijn speciale dank.

De hooggeleerden Boon, Burger, Gooszen, Voorn en Winnubst ben ik erkentelijk voor het feit dat zij zitting hebben genomen in mijn beoordelingscommissie.

Mijn paranimfen Egbert Lenters en Jelmer Bontekoning-Smit. Egbert, mijn studiemaatje, twee verschillende werelden, een gemeenschappelijke deler: collegialiteit. Jelmer, bedankt dat je de plaats waarneemt die ik jaren geleden heb gereserveerd voor Klaas Bontekoning, mijn veel te jong overleden oom en jouw grootvader.

De verpleegkundigen van de afdeling gynaecologie en de polikliniek wil ik bedanken voor de professionele zorg die zij altijd aan mijn patiënten geven en voor de gezellige sfeer.

Ten slotte dank ik mijn ouders voor de steun en vrijheid die ik altijd heb gekregen.

Vanzelfsprekend ben ik velen vergeten te noemen, waarvoor mijn excuses. Desgewenst vul ik uw naam hieronder nog in.

Speciaal dank ik.....
.....
.....
.....
.....

